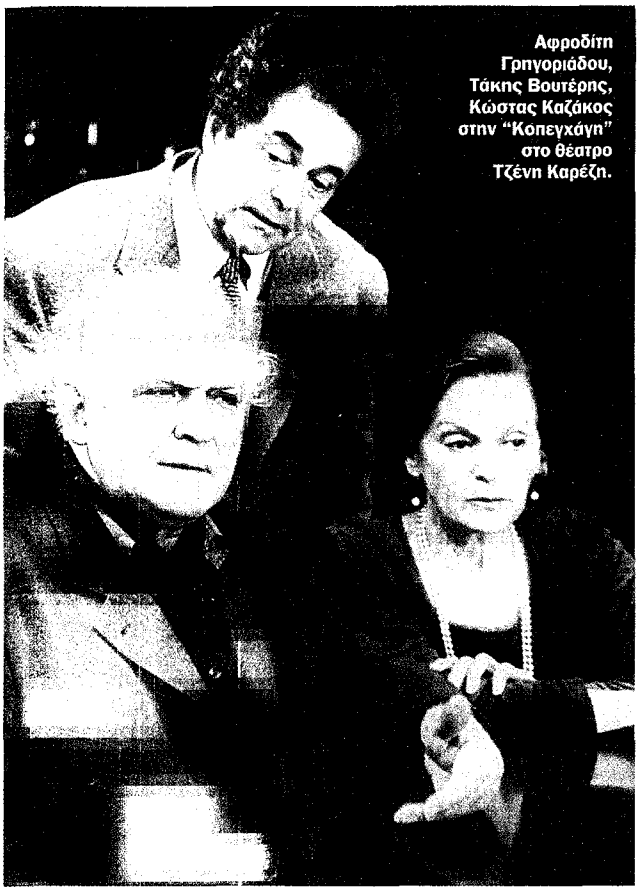

Αφροδίτη Γρηγοριάδου, Τάκης Βουτέρης, Κώστας Καζάκος στην "Κοπεγχάγη" στο θέατρο Τζένη Καρέζη.

ΘΕΑΤΡΟ

"Κοπεγχάγη"

Θέατρο Τζένη Καρέζη

Από την **Ελένη Πετάση**

Να που η πρόσφατη ιστορία σκαρφαλώνει στο θεατρικό σανίδι. Ο Μάικλ Φρέιν καταπιάνεται με ένα πραγματικό γεγονός για να θέσει επί τάπητος θέματα πολιτικής, ηθικής, χαρακτήρων και σχέσεων. Η "Κοπεγχάγη" μιλάει για την ανεξιχνίαστη συνάντηση δύο σημαντικών πυρηνικών φυσικών το 1941 που έπαιξαν ρόλο στη δημιουργία της ατομικής βόμβας. Μη φανταστείτε μια πληκτική επιστημονική βραδιά. Ο Άγγλος συγγραφέας, ερευνώντας τα κίνητρα και τις αδυναμίες των ηρώων του, εμβαθύνει στην ανθρώπινη φύση και γράφει ένα ενδιαφέρον έργο ιδεών, γεμάτο συγκρούσεις και συναισθήματα. Για όσους, λοιπόν, δεν γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, ο Γερμανός Βέρνερ Χάιζενμπεργκ, επικεφαλής μιας ομάδας που επεξεργαζόταν την κατασκευή της ατομικής βόμβας κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Χίτλερ, επισκέπτεται το μέντορά του, τον εξαίρετο Δανοεβραίο φυσικό Νιλς Μπορ, στο σπίτι του τελευταίου. Αυτή η αναπάντεχη "εισβολή" που, για πολιτικούς λόγους, έφερε σε δύσκολη θέση τον Μπορ και τη γυναίκα του, το δείπνο που ακολούθησε, καθώς και ο περίπατος των δύο ανδρών για να αποφύγουν τυχόν μικρόφωνα, είναι μέρος της αλήθειας. Η συνομιλία τους, όμως, παραμένει άγνωστη προκαλώντας ποικίλες εικασίες. Ο Φρέιν επισημαίνει πως απλώς καταγράφει όλες τις εναλλακτικές ερμηνείες που έχουν κατά καιρούς διατυπωθεί, αλλά ταυτόχρονα ανασυγκροτεί προσωπικά στοιχεία της ζωής των πρωταγωνιστών του, τις αλαζονείες και τις διαμάχες τους, τους έρωτες και τις μικρότητες, τις επιτυχίες και τα αδιέξοδά τους. Επιπλέον, στο έργο του οι θεμελιωτές των αρχών της αβεβαιότητας, της αντιστοιχίας και της συμπληρωματικότητας (οι οποίες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην αποσαφήνιση των εννοιολογικών προβλημάτων της κβαντικής θεωρίας) βρίσκονται μαζί μετά το θάνατό τους για να διευκρινίσουν τι ακριβώς συνέβη -και γιατί- σ' αυτήν τη συνάντηση της Κοπεγχάγης. Η απάντηση δίνεται από τους ίδιους τους θεατές. Το "Κοπεγχάγη" προκάλεσε αντιδράσεις στην επιστημονική κοινότητα και πλήθος άρθρων γράφτηκαν με κυρίαρχο το ερώτημα: "Τέτοιου είδους κείμενα, που δημιουργούν την εντύπωση στο κοινό ότι συμβάλλουν στην ιστορική έρευνα, πρέπει να αποτιμώνται μόνο με θεατρολογικά ή και με ιστορικά κριτήρια;". Από θεατρικής πλευράς είναι σίγουρο ότι ο συγγραφέας του έχει χρησιμοποιήσει το υλικό του με δεξιοτεχνία και ευαισθησία. Και αυτή η άσκηση δεξιοτεχνίας υποχρεώνει τους τρεις ηθοποιούς σε ανάλογες υποκριτικές ακροβασίες. Ο Κώστας Καζάκος με οικονομία μέσων, χαμηλούς τόνους και εντυπωσιακή φυσικότητα έπλασε το ρόλο του χαρισματικού αμφισβητία Νιλς Μπορ. Η Αφροδίτη Γρηγοριάδου (γυναίκα του Μπορ) στάθηκε αντάξια στο πλευρό του. Ο Τάκης Βουτέρης, ως σκηνοθέτης, έφτιαξε μια λιτή, πυκνή παράσταση, αλλά ως ηθοποιός χρωμάτισε υπερβολικά τον Χάιζενμπεργκ. Η μετάφραση της Χριστίνας Μπάμπου-Παγκουρέλη ανέδειξε την ένταση των διαλόγων που σαν μία παρτίδα πινγκ πονγκ κράτησαν αμείωτο το ενδιαφέρον του κοινού. Η ρεαλιστική σκηνογραφία και τα κοστούμια του Γιώργου Βαφιά αποτύπωσαν πιστά το πνεύμα της εποχής. Η μουσική του Πλάτωνα Ανδριτσάκη και η ζωντανή παρουσία της Γεωργίας Σαγρή, που έπαιξε τη σονάτα σε σολ ελάσσονα για τσέλο του Μπετόβεν, συνέβαλαν στην ατμόσφαιρα του έργου.